

912

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 października 1997 r.

w sprawie ustanowienia specjalnej strefy ekonomicznej w Krakowie.

Na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 600, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i z 1997 r. Nr 121, poz. 770) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustanawia się specjalną strefę ekonomiczną pod nazwą „Krakowski Park Technologiczny”, zwaną dalej „strefą”.

2. Strefę ustanawia się na gruntach o powierzchni 66,4801 ha położonych na terenie miasta Krakowa.

3. Teren i granice strefy określa załącznik do rozporządzenia.

4. Strefę ustanawia się na okres 12 lat.

5. Zarządzającym strefą jest „Centrum Zaawansowanych Technologii — Kraków” Spółka z o.o. z siedzibą w Krakowie.

§ 2. 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) wydatki inwestycyjne — wydatki faktycznie poniesione po dniu uzyskania zezwolenia, nie zwrócone podmiotowi gospodarczemu (zwanemu dalej „podmiotem”) w jakiegokolwiek formie, pomniejszone o naliczony podatek od towarów i usług oraz o podatek akcyzowy, jeżeli podatki te, w całości lub w części, podlegają odliczeniu od należnego podatku od towarów i usług, dokonane na:
 - a) zakup i montaż fabrycznie nowych maszyn i urządzeń przyjętych przez podmiot do prowadzenia działalności gospodarczej na terenie strefy, zaliczonych, zgodnie z Klasyfikacją rodzajową środków trwałych Głównego Urzędu Statystycznego, do grup 3—6 i 8, oraz środków transportu zaliczonych do grupy 7 tej Klasyfikacji, z wyjątkiem samochodów osobowych i innych samochodów o dopuszczalnej ładowności nie przekraczającej 500 kg, oraz na modernizację lub wytwarzanie we własnym zakresie tych urządzeń,
 - b) zakup, budowę, rozbudowę lub modernizację budynków i budowli położonych na terenie strefy, zaliczonych zgodnie z Klasyfikacją rodzajową środków trwałych Głównego Urzędu Statystycznego do grupy 1 podgrup 10 i 11, podgrupy 12 rodzaju 123, podgrupy 13 oraz do grupy 2 podgrup 20 i 22-24, podgrupy 25 rodzaju 258, podgrup 26 i 27, podgrupy 29 rodzajów 293 i 296,
 - c) spłatę wartości składników, o których mowa pod lit. a) i b), określonej w umowie najmu, dzierżawy lub w innej umowie o podobnym charakterze, zaliczonych do składników majątku najemcy, dzierżawcy lub używającego, stosownie do przepisów wydanych na podstawie art. 12 ust. 7

ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 1993 r. Nr 106, poz. 482 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 43, poz. 163, Nr 80, poz. 368, Nr 87, poz. 406, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 127, poz. 627, z 1995 r. Nr 5, poz. 25, Nr 86, poz. 433, Nr 96, poz. 478, Nr 133, poz. 654 i Nr 142, poz. 704, z 1996 r. Nr 25, poz. 113, Nr 34, poz. 146, Nr 90, poz. 405, Nr 137, poz. 639 i Nr 147, poz. 686 oraz z 1997 r. Nr 9, poz. 44, Nr 28, poz. 153, Nr 79, poz. 484, Nr 96, poz. 592, Nr 107, poz. 685, Nr 118, poz. 754, Nr 121, poz. 770 i Nr 123, poz. 776 i 777) oraz art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 1993 r. Nr 90, poz. 416 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 43, poz. 163, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 126, poz. 626, z 1995 r. Nr 5, poz. 25 i Nr 133, poz. 654, z 1996 r. Nr 25, poz. 113, Nr 87, poz. 395, Nr 137, poz. 638, Nr 147, poz. 686 i Nr 156, poz. 776 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 30, poz. 164, Nr 71, poz. 449, Nr 85, poz. 538, Nr 96, poz. 592, Nr 121, poz. 770 i Nr 123, poz. 776), przyjętych do prowadzenia działalności gospodarczej na terenie strefy,

2) wyroby wytworzone na terenie strefy — wyroby uzyskane w wyniku wytworzenia, przetworzenia lub obróbki na terenie strefy, jeżeli wartość, pomniejszona o podatek od towarów i usług, wszystkich użytych do ich wytworzenia materiałów wytworzonych poza strefą oraz usług wykonanych poza jej terenem nie przekracza 70% przychodów uzyskanych z ich sprzedaży, pomniejszonych o podatek od towarów i usług, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3,

3) dochód — podstawę opodatkowania ustaloną odpowiednio zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych albo art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

2. W zezwoleniu, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. Nr 123, poz. 600, z 1996 r. Nr 106, poz. 499 i z 1997 r. Nr 121, poz. 770), zwanym dalej „zezwoleнием”, wartość, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może być ustalona w wysokości przekraczającej 70%, jeżeli jest to uzasadnione przedmiotem lub zakresem działalności gospodarczej; wartość ta może zostać zróżnicowana w poszczególnych latach.

3. Do usług wykonywanych na terenie strefy stosuje się odpowiednio przepis ust. 1 pkt 2.

§ 3. Na terenie strefy wyłącza się prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) wytwarzania materiałów wybuchowych, wyrobu, rozlewu i przetwarzania spirytusu oraz napojów alkoholowych, paliw silnikowych oraz wyrobów tytoniowych,
- 2) prowadzenia ośrodków gier, o których mowa w ustawie z dnia 29 lipca 1992 r. o grach losowych i zakładach wzajemnych (Dz. U. Nr 68, poz. 341, z 1993 r. Nr 28, poz. 127, z 1994 r. Nr 98, poz. 472, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 132, poz. 621 oraz z 1997 r. Nr 80, poz. 503 i Nr 121, poz. 770).

§ 4. Nie wymaga zezwolenia prowadzenie na terenie strefy następujących rodzajów działalności gospodarczej:

- 1) usług instalowania, napraw, konserwacji i remontu maszyn i urządzeń, wykorzystywanych do prowadzenia działalności gospodarczej na terenie strefy, oraz przedmiotów osobistego użytku,
- 2) robót budowlanych określonych w sekcji F Klasyfikacji wyrobów i usług Głównego Urzędu Statystycznego, zwanej dalej „KWiU”,
- 3) usług w zakresie handlu, naprawy pojazdów mechanicznych, motocykli oraz artykułów użytku osobistego i domowego, usług hoteli i restauracji, określonych w sekcjach GiH KWiU,
- 4) usług transportowych, magazynowych oraz łączności określonych w sekcji I KWiU,
- 5) usług pośrednictwa finansowego oraz usług związanych z nieruchomościami, wynajmem i prowadzeniem działalności gospodarczej, określonych w sekcjach JiK KWiU,
- 6) usług w zakresie administracji publicznej, obrony narodowej, gwarantowanej prawnie opieki socjalnej, edukacji, ochrony zdrowia i opieki społecznej, usług komunalnych, pozostałych socjalnych i osobistych usług świadczonych w gospodarstwach domowych, usług świadczonych przez organizacje i zespoły eksterytorialne, określonych w sekcjach L—Q KWiU.

§ 5. 1. Dochód z działalności gospodarczej określonej w zezwoleniu jest wolny od podatku dochodowego w okresie 6 lat od dnia rozpoczęcia przez podmiot gospodarczy działalności gospodarczej na terenie strefy, w wysokości ustalonej na podstawie przepisu ust. 2.

2. Dochód stanowiący równowartość wydatków inwestycyjnych jest wolny od podatku dochodowego. Zwolnienie przysługuje począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym podmiot poniósł wydatki inwestycyjne, aż do wyczerpania, nie dłużej jednak niż do upływu okresu, na który została ustanowiona strefa, z zastrzeżeniem § 8. W wypadku gdy wydatki inwestycyjne przekroczą kwotę stanowiącą równowartość 2 mln ECU, obliczoną przy zastosowaniu średniego kursu ogłoszonego przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia faktycznego poniesienia wydatków, dochód jest wolny od podatku dochodowego w całości.

§ 6. 1. Zwolnienie od podatku dochodowego może uzyskać podmiot prowadzący działalność gospodarczą

wyłącznie na terenie strefy, a w wypadku osób prawnych — mający także siedzibę na terenie strefy.

2. Za dzień rozpoczęcia przez podmiot działalności gospodarczej na terenie strefy uważa się datę wystawienia pierwszej faktury dotyczącej sprzedaży wyrobów wytworzonych na terenie strefy lub usług wykonanych na jej terenie.

§ 7.1. Przedpłaty (zadatki) na poczet wydatków określonych w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. a) i b) uznaje się za wydatki inwestycyjne w roku podatkowym, w którym następuje przeniesienie własności składników majątkowych wymienionych w tych przepisach.

2. Wydatki uznaje się za wydatki inwestycyjne w roku ich poniesienia w razie zawarcia w roku podatkowym umowy, w której termin zapłaty ceny przypada w roku następującym po roku podatkowym wydania rzeczy lub prawa.

3. W wypadku zawarcia umowy, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. c), wydatki związane ze spłatą wartości składników majątkowych, poniesione w tym samym roku podatkowym, uznaje się za wydatki inwestycyjne.

§ 8. Przepisy § 5 i 7 stosuje się odpowiednio po upływie okresu, o którym mowa w § 5 ust. 1, z tym że kwota zwolnień nie może przekroczyć, odrębnie w każdym roku podatkowym, połowy dochodu uzyskanego przez podmiot z działalności gospodarczej określonej w zezwoleniu.

§ 9. Podmiot może korzystać ze zezwoleń przy rozliczaniu zaliczek na podatek dochodowy.

§ 10. 1. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą, określoną w zezwoleniu, nie mający prawa do zwolnień, może podwyższać stawki amortyzacji środków trwałych służących do prowadzenia działalności gospodarczej na terenie strefy przy zastosowaniu współczynników nie wyższych niż 2,0, stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 stycznia 1997 r. w sprawie amortyzacji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych (Dz. U. Nr 6, poz. 35 i Nr 14, poz. 78).

2. Podwyższenie stawek amortyzacji może mieć zastosowanie do maszyn i urządzeń zaliczonych do grup 3—6 i 8 Klasyfikacji rodzajowej środków trwałych Głównego Urzędu Statystycznego oraz środków transportu zaliczonych do grupy 7, z wyłączeniem samochodów osobowych oraz innych samochodów o dopuszczalnej ładowności nie przekraczającej 500 kg, przyjętych do prowadzenia działalności gospodarczej na terenie strefy po dniu uzyskania zezwolenia.

§ 11. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą określoną w zezwoleniu, który nie ma prawa do zwolnień od podatku dochodowego, może wydatki na zakup wartości niematerialnych i prawnych, związanych bezpośrednio z działalnością gospodarczą prowadzoną na terenie strefy, zaliczyć w pełnej wysokości do kosztów uzyskania przychodów w roku podatkowym, w którym wydatki te faktycznie zostały poniesione. W tym wypadku nie dokonuje się odpisów amorty-

zacyjnych od tych wartości niematerialnych i prawnych.

§ 12. 1. Zwolnienia od podatku dochodowego i preferencje, o których mowa w § 10 i 11, nie przysługują podmiotowi w okresie korzystania z ulg, odliczeń i zwolnień w podatku dochodowym, określonych w odrębnych przepisach.

2. Podmiot, któremu przysługują ulgi, odliczenia i zwolnienia w podatku dochodowym, określone w odrębnych przepisach, może zrezygnować z tego prawa i począwszy od miesiąca, w którym zaprzestał stosować te ulgi, odliczenia i zwolnienia, może korzystać ze zwolnień określonych w rozporządzeniu, jeżeli we wniosku o wydanie zezwolenia zrezygnuje z innych ulg, odliczeń i zwolnień do końca okresu ich obowiązywania.

3. Po wykorzystaniu prawa do ulg, odliczeń i zwolnień w podatku dochodowym, określonych w odrębnych przepisach, podmiotowi nie przysługuje z tego samego tytułu prawo do zwolnień od podatku dochodowego ani do preferencji, o których mowa w § 10 i 11.

§ 13.1. Podmiot traci prawo do zwolnień od podatku dochodowego, jeżeli w roku podatkowym, w którym z niego skorzystał, lub przed upływem trzech lat licząc od końca roku podatkowego, w którym zakończył korzystanie ze zwolnień:

- 1) wystąpią u niego za poszczególne lata zaległości we wpłatach podatków stanowiących dochody budżetu państwa i składek na ubezpieczenie społeczne, przekraczające odrębnie z każdego tytułu 3,0% kwoty wpłat należnych za te lata; w odniesieniu do podatku od towarów i usług zaległości we wpłacie nie mogą przekroczyć 3,0% ogólnej kwoty zobowiązania z tytułu tego podatku, lub
- 2) przeniesie w jakiegokolwiek formie własność składników majątkowych, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, z którymi były związane zwolnienia od podatków; nie dotyczy to przeniesienia własności w wyniku przekształcenia, łączenia lub podziału podmiotów, a także przeniesienia własności tych skład-

ników majątkowych, w stosunku do których nastąpiło zrównanie sumy odpisów amortyzacyjnych z ich wartością początkową w rozumieniu przepisów, o których mowa w § 10 ust. 1, lub

- 3) ustaną okoliczności upoważniające do zaliczania składników majątku podmiotu przyjętych do odpłatnego korzystania na podstawie umów najmu, dzierżawy lub umów o podobnym charakterze do składników jego majątku w rozumieniu przepisów, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. c), lub
- 4) maszyny lub urządzenia, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. a), zostaną przekazane do prowadzenia działalności gospodarczej poza terenem strefy, lub
- 5) otrzyma zwrot wydatków inwestycyjnych w jakiegokolwiek formie, lub
- 6) zostanie postawiony w stan likwidacji lub zostanie ogłoszona jego upadłość.

2. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 1, podmiot jest zobowiązany do zwiększenia podstawy opodatkowania o kwotę dochodu zwolnionego od podatku, a w razie poniesienia straty — do jej zmniejszenia o tę kwotę w miesiącu następującym po miesiącu, w którym utracił prawo do zwolnień.

§ 14. Zwalnia się od podatku dochodowego od osób prawnych dochody „Centrum Zaawansowanych Technologii — Kraków” Spółka z o.o. z siedzibą w Krakowie w części wydatkowanej, w roku podatkowym lub roku po nim następującym, na cele rozwoju strefy, w tym na nabycie nieruchomości lub innych rzeczy służących do prowadzenia działalności gospodarczej na terenie strefy oraz na modernizację i rozbudowę infrastruktury gospodarczej i technicznej na jej terenie.

§ 15. Zwolnienia od podatku dochodowego i preferencje określone w § 5, 10 i 11 mogą ulec zmianie w celu ich dostosowania do zobowiązań Rzeczypospolitej Polskiej jako członka Unii Europejskiej.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1997 r. (poz. 912)

SZCZEGÓŁOWY OPIS GRANIC SPECJALNEJ STREFY EKONOMICZNEJ „KRAKOWSKI PARK TECHNOLOGICZNY” W KRAKOWIE

Obszar nr 1 (A)

Obręb: Nr 35 Kraków-Podgórze (sekcja mapy 685, 686)

Obręb: Nr 38 Kraków-Podgórze (sekcja mapy 1911)

Opisywany obszar specjalnej strefy ekonomicznej (SSE-KPT) zlokalizowany jest w południowo-zachodniej części Krakowa. Obejmuje on swoim zasięgiem nieruchomości gruntowe uwidocznione w obrębach nr 35 i 38 jednostki ewidencyjnej Kraków-Podgórze, o łącznej powierzchni 19 ha 34a 82 m².

Granica kompleksu przebiega wzdłuż północno-zachodniej granicy działki nr 205 od punktu granicznego, który jest południowo-zachodnim narożem działki nr 205 z działką nr 182/9. Następnie biegnie północno-wschodnią i wschodnią granicą działki nr 205 do granicy z działką nr 172 i dalej wzdłuż północnej granicy działki nr 172, do granicy z działką nr 207.

Dalej granica biegnie wzdłuż wschodniej granicy działki nr 207 oraz północnej, wschodniej i południowej granicy działki nr 13, położonej w obrębie nr 35, do wspólnego punktu z działką nr 207, gdzie załamuje się

w kierunku północnym. Następnie granica załamuje się w kierunku zachodnim na granicy działki nr 171/2, 169, 168 i 167 i dochodzi do wspólnego punktu granicznego z działką nr 205. Dalej granica biegnie wzdłuż południowego brzegu działki nr 195 do wspólnego punktu z działką 157 i biegnie wzdłuż zachodnio-południowej granicy działki nr 157 do wspólnego punktu z działką nr 205.

Obszar nr 2 (B)

Obręb: nr 6 Kraków-Nowa Huta (sekcje mapy 924-D, 925-C i 974-B)

Granica zachodnia kompleksu przebiega od punktu 1 położonego na zachodniej granicy działki nr 21/26 w odległości 20 m od istniejącego budynku Instytutu Pojazdów Szynowych (IPSz) w kierunku północnym do punktu nr 2, gdzie załamuje się pod kątem prostym w kierunku zachodnim, biegnąc do punktu nr 3 wzdłuż granicy działki nr 21/26 z działką nr 30.

Od punktu 3 granica biegnie w kierunku północnym przez punkt 4, gdzie zmienia kierunek na północno-wschodni i biegnie do punktu 5, położonego przy ul. Bora Komorowskiego. W punkcie 5 granica załamuje się w kierunku wschodnim i biegnie do punktu 6 wzdłuż ul. Bora Komorowskiego, dalej wzdłuż ul. Okulickiego. W punkcie 6 granica zmienia kierunek na południowo-wschodni, biegnie prostoliniowo do punktu 7, gdzie załamuje się w kierunku zachodnim i biegnie do punktu 8, położonego na wschodniej krawędzi ul. Skarżyńskiego. Od punktu 8 granica biegnie północno-wschodnią stroną ul. Skarżyńskiego do punktu 9.

W punkcie 9 granica załamuje się w kierunku południowym i biegnie prostoliniowo do punktu 10, w odle-

głości 15 m od budynku IPSz. W punkcie 10 granica załamuje się w kierunku zachodnim i biegnie śródkami pomiędzy budynkami IPSz i Hamowni dochodząc do punktu 1, położonego na granicy działki nr 21/26 z działką nr 30.

Obszar nr 3 (C)

Obręb: nr 20 Kraków-Nowa Huta (sekcja mapy 1031)

Kompleks nr 3 położony jest we wschodniej części miasta Krakowa w obrębie nr 20, jednostki ewidencyjnej Kraków-Nowa Huta.

Granica kompleksu przebiega od punktu nr 1 położonego w południowo-zachodnim narożu działki nr 1/43, w kierunku północno-wschodnim przez punkty nr 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 i 9, położone wzdłuż granicy z działką nr 1/64, do punktu nr 10. Od punktu 10 granica załamuje się w kierunku wschodnim i biegnie prostoliniowo na odcinku 720 m do punktu 11. Następnie granica załamuje się w kierunku południowym i biegnie do punktu nr 12, stanowiącego punkt wspólny działek nr 1/43 i nr 207.

W punkcie 12 granica załamuje się w kierunku zachodnim i biegnie wzdłuż działki nr 1/43 z działką nr 207. Następnie w punkcie 13 granica załamuje się pod kątem prostym i biegnie w kierunku południowym do punktu położonego przy ul. Igołomskiej, stanowiącej drogę krajową nr 777.

Od punktu 14 granica biegnie w kierunku zachodnim wzdłuż północnej granicy pasa drogowego ul. Igołomskiej do punktu 1, od którego rozpoczęto opis granic.